

UNIVERSITATEA DE STAT „ALECU RUSSO” DIN BĂLȚI
BIBLIOTECA ȘTIINȚIFICĂ

„CITITUL ARE O ISTORIE”
(Robert Darnton)

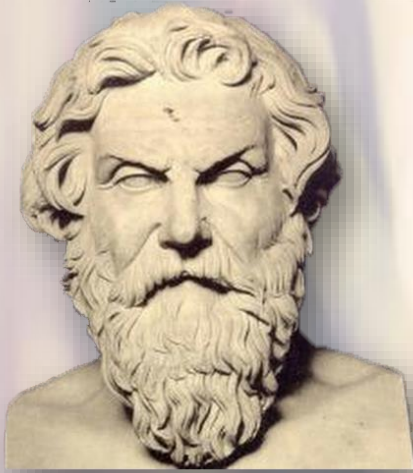
VALOAREA PROFESIEI DE BIBLIOTECAR

**BIBLIOTECARI RENUMIȚI
DIN ISTORIA CULTURII MONDIALE
ÎN COLECȚIILE
BIBLIOTECII ȘTIINȚIFICE USARB**

**Profesia de bibliotecar
are tradiții seculare.**

**Mulți bibliotecari celebri și-au adus
contribuția la dezvoltarea filosofiei,
științei și literaturii.**

**Mulți demnitari, oameni de știință,
teologi, scriitori, într-un fel sau altul,
s-au implicat în activitatea bibliotecii
și au contribuit la dezvoltarea
biblioteconomiei ca știință.**

ZENODOTOS DIN EFES (325-260 î. Hr..)

Zenodot (grecesc antic: Ζηνόδοτος) a fost un gramatician grec, critic literar și savant homeric.

Zenodotos din Efes a fost printre primii bibliotecari la Biblioteca din Alexandria, cea mai mare bibliotecă a lumii antice. Fiind elev al poetului Philétas de Cos a fost invitat de către domnitorul egiptean Ptolemeu I Soter în funcția de bibliotecar la Biblioteca din Alexandria și tutore al moștenitorului tronului, Ptolemeu al II-lea.

BS USARB

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alecu Russo” din Bălți

Conferința științifico-practică cu participare internațională
TRADIȚIE ȘI INOVARE ÎN CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ,
EDIȚIA VII – A
Secțiunea: **BIBLIOTECONOMIE ȘI ȘTIINȚELE
INFORMĂRII**

12 octombrie 2017

**OPEN ACCESS
ÎN BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ**

Valentina TOPALO șef serviciu valcand

INDEXAREA PUBLICAȚIILOR CADRELOR DIDACTICE ȘI A BIBLIOTECARILOR USARB

BIBLIOTECARII INDEXEAZĂ PUBLICAȚIILE CADRELOR DIDACTICE ȘI A BIBLIOTECARILOR USARB ÎN:

- Repozitoriul European ZENODO, lansat în mai 2013, (<https://zenodo.org>), (derivat din Zenodotus, primul bibliotecar al Bibliotecii antice din Alexandria și tatăl primei utilizări a metadatelor) include cercetări și conținuturi educaționale și informaționale. Este dezvoltat de către cercetători pentru a asigura accesul celor care doresc să se alăture Mișcării Globale Accesul Deschis la Informația Științifică, generând automat Identificatorul DOI (Digital Object Identifier-identificarea unică a resursei) și atribuirea licenței Creative Commons, partajare și export. **Sunt indexate 168 de lucrări ce aparțin univesitarilor bălțeni (pînă în octombrie 2017).**
- Biblioteca deschisă Open Library. Până în prezent în Biblioteca deschisă Open Library sunt indexate **293 înregistrări (pînă în octombrie 2017)**
- CEEOL <https://www.cceol.com>. În anul 2017 Biblioteca Științifică USARB a fost înregistrată în baza de date CEEOL cu statut de editor fapt ce-i permite să indexeze în această bază revistele științifice publicate de USARB. La moment în CEEOL au fost indexate două titluri de reviste Artă și Educație Artistică (85 articole) și Confluente Bibliologice.
- **Lucrările Bibliotecii Științifice USARB și alte tipuri de informații pe platformele informaționale interactive s-au înregistrat în Calameo, Issuu Scribd, Slideshare, Vizualizări: Calameo -900, ISSUU - 540, Scribd -570, Slideshare -196(pînă în octombrie 2017)**

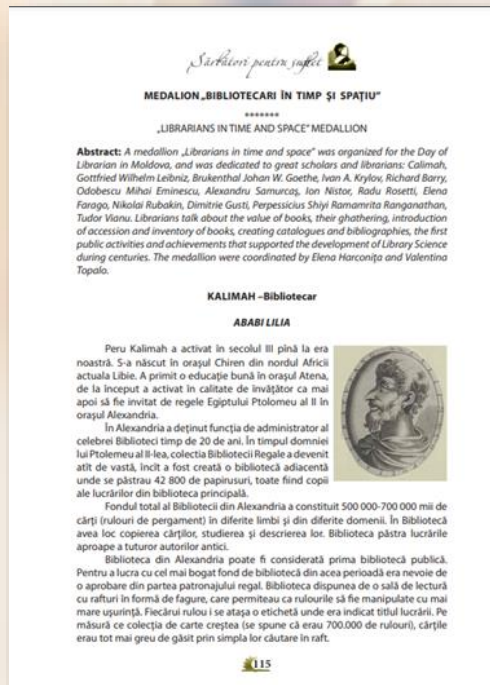
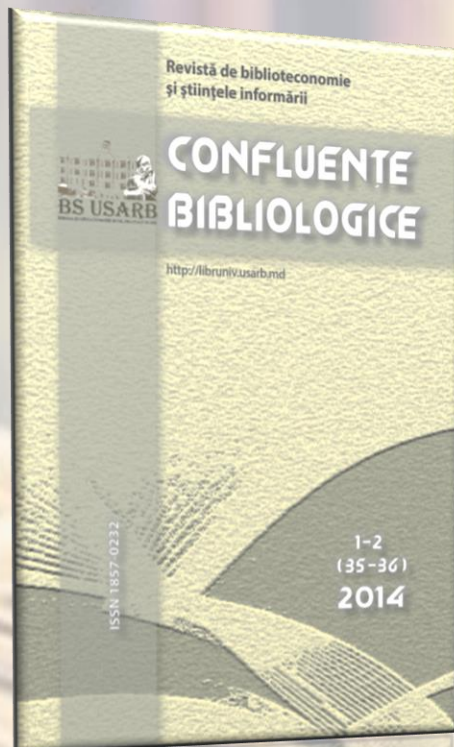

**CALLIMACHUS DIN CYRENE
(310-238 î.Hr.)**

Callimachus (prima jumătate a secolului al III-lea î.e.n.): poet și cărturar grec, născut în Cirene.

Callimachus de tânăr a venit în Alexandria, a activat ca profesor, a scris poezii și a făcut parte dintr-un cerc de poeți locali. A fost invitat la Curte de către regele Ptolemeu al II-lea, unde i-a fost oferit un post în cel mai înalt rang în Biblioteca din Alexandria. Aici Callimachos a lucrat mai mult de 20 de ani și folosind materiale din bibliotecă, a scris peste 800 de lucrări științifice la istorie, gramatică etc.

Callimachos, numit „părintele bibliografiei”, este autorul catalogului „Pinakes” în 120 de suluri de papyrus.

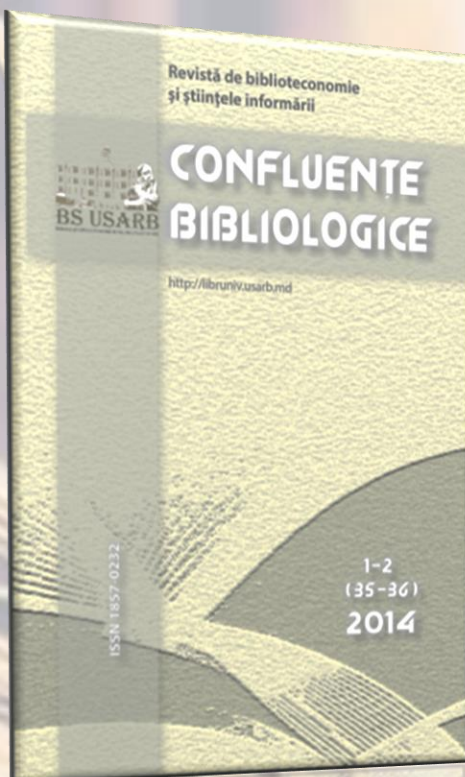

**RICHARD DE BURY
(1287-1345)**

Episcopul Richard d'Ondzhervilom poreclit de Bury, s-a născut lângă **Bury St. Edmunds** (Suffolk). De mai mulți ani a îndeplinit funcția de custode al Bibliotecii Universității Oxford, a fost un om de stat și tutore al viitorului rege engleze.

Richard de Bury, proprietarul celei mai frumoase biblioteci private din Anglia, era în căutarea manuscriselor în mănăstirile englezești, le lua pentru colecție (cu permisiunea regelui) sau le dădea pentru a fi copiate. Fiind cu misiuni diplomatice în Italia, Germania și Franța, el vizita depozitele de carte și procura cărți pentru biblioteca sa.

Săritorii pentru suflet

держит в своих руках ключи от мудрости, ведь он - проводник человеческой мысли.

Так же он старался много работать по составлению библиографических указателей и словарно-русского словаря.

Затем им велась большая работа по организации и каталогизации фондов: составлял каталоги, шифровал и расставлял книги на полках. Так, в 1813-1814 гг. впервые связал расстановку книг при помощи простановки шифров в каталоге, а в 1818-1819 гг. впервые ввел описание книг под коллективным автором. Более того, составлялись списки литературы для читателей и библиографические указатели, стали выполняться библиографические справки.

В конце своей жизни Крылов сказал: "Идеалами, освещавшими мой путь и сообщавшими мне смелость и мужество, были доброта, красота и истина. Без чувства солидарности с теми, кто разделяет мои убеждения, без преследования вечно неуловимого объективного в искусстве и в науке жизнь показалась бы мне абсолютно пустой".

РИЧАРД ДЕ БЕРИ
SNEJANA ZADAINOVA

*"В книгах я нахожу мертвых как бы живыми,
и книжки я предвижу будущее...
Они — учителя, наставляющие нас без розог и линейки,
без криков и желчи, без одеваний и денег.
Если ты обращаешься к ним, они не прываются; не ворчат,
если ты заблуждаешься; они не умеют насмехаться,
если ты чего не знаешь..."*

Ричард де Бери

Один из известнейших библиофилов Средневековья - Ричард де Бери (1287-1345). Настоящее его имя Ричард д'Оксервилль. Бери стал зваться позднее в честь города, где родился. Он учился в Оксфорде, был наставником будущего короля Эдуарда III, позже жил при дворе в качестве лорд-канцлера и выполнял дипломатические поручения. Часто посещая континент, де Бери познакомился со многими выдающимися учеными и писателями, в частности, был дружен с Ф. Петrarкой.

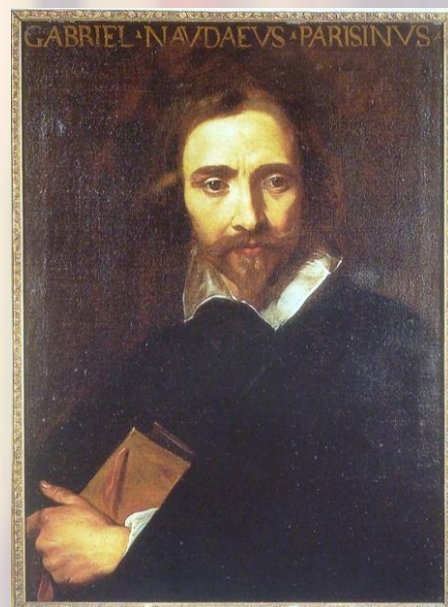
В течение нескольких лет был хранителем университетской библиотеки в Оксфорде. Он отыскивал в английских монастырях рукописи, забирал их с разрешения короля или отдавал переписывать. Бывая с дипломатическими поручениями в Италии, Германии, Франции, посещал книгохранилища и приобретал там книги для своей библиотеки.

За всю свою жизнь де Бери собрал превосходную библиотеку из 1500 книг, которую предполагал передать в Оксфорд для пользования

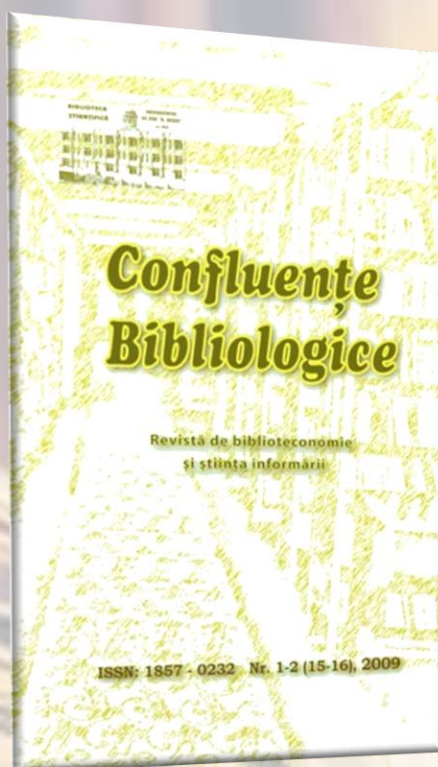
124

Celebrul bibliolog francez, eseist, profesor de medicină, medic la curtea lui Ludovic al XIII-lea este considerat fondatorul științei moderne a bibliotecilor. Un timp a fost bibliotecar la prima bibliotecă publică din Franța, organizată în 1634 de către Cardinalul Jules Mazarin.

Gabriel Naudé a scris celebra sa carte „*Advis pour dresser une bibliothèque*” – „Sfaturi pentru crearea unei biblioteci” (1627), în care se referea la constituirea unei biblioteci și nu în ultimul rând, menționa tehnicile de conservare ce trebuiau respectate. Aceasta a fost prima lucrare în istoria biblioteconomiei unde erau expuse cerințe pentru alcătuirea cataloagelor și clasificarea în bibliotecă.

GABRIEL NAUDÉ
(1600-1653)

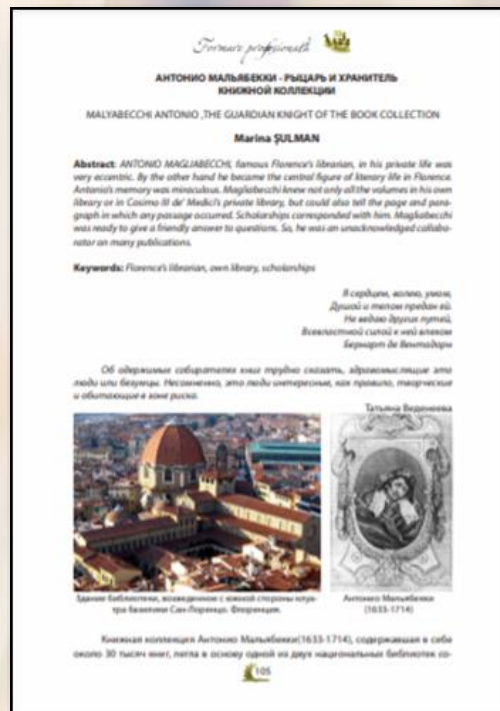
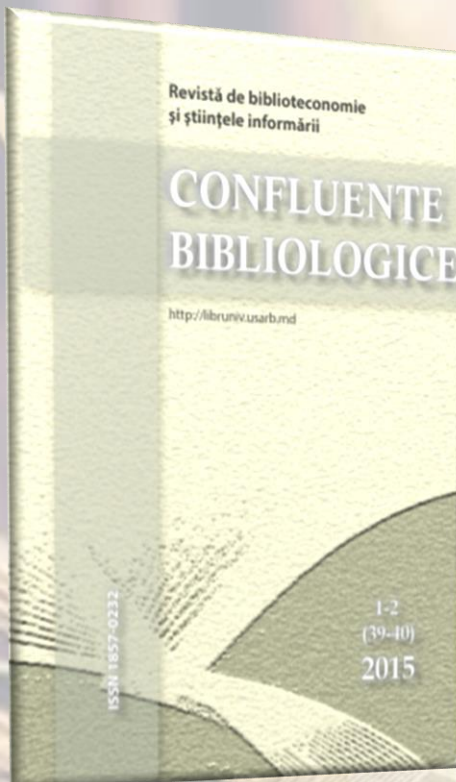

ANTONIO MALYABECCHI
(1633-1714)

Antonio Malyabecchi s-a născut în Florența în 1633. Părinții erau atât de săraci încât nu-i puteau oferi nici-o educație formală și băiatul a devenit ucenicul unui local negustor de fructe. Timpul liber băiatul își petrecea în prăvălie, încercând să descifreze ceea ce era scris în pliante și ziare, care de obicei erau folosite pentru împachetarea produselor.

Antonio Malyabecchi a devenit atât de cunoscut încât ducele din Florența l-a numit custode al Bibliotecii Laurențiana, care era una din cele mai mari și mai renumite în acele timpuri.

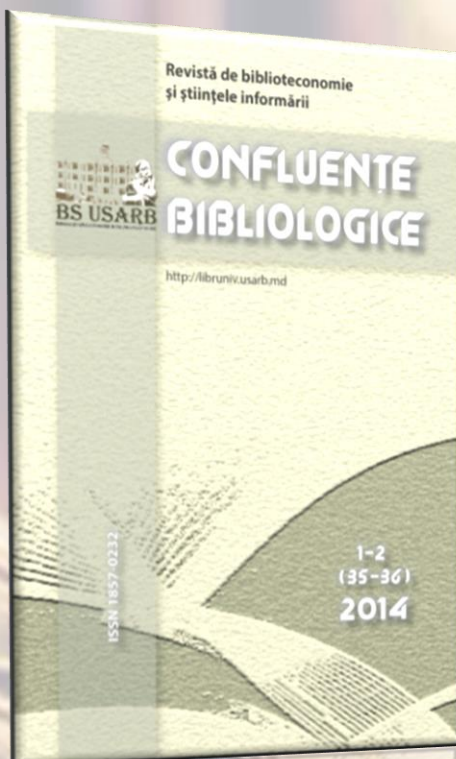

**GOTTFRIED WILHELM
VON LEIBNIZ
(1646 – 1716)**

Liderul iluminismului german, **Leibniz** a fost un remarcabil savant: filosof-idealist, istoric, fizician, inventator, avocat, lingvist. Leibniz a fost și un bun organizator de știință, inițiatorul pentru crearea Academiei de Științe din Berlin și primul ei președinte.

El era convins, că un adevărat progres al cunoștințelor este posibil doar atunci, când fiecare savant va putea rapid și ușor să cuprindă tot ansamblu de realizări ale omenirii, întruchipate sub formă documentară.

Sărbători pentru șafel

Astfel a apărut necesitatea inventării unor instrumente de lucru care ar fi ușurat procesul de regăsire a documentelor. Un astfel de instrument a servit lucrarea lui Kalimah "Tabelele celor care au strălucit în toate domeniile de cunoaștere, și de lucrări care au compus." Anume această lucrare a fost considerată de predecesorii acestuia ca fiind primul catalog alfabetic organizat pe genuri: epic, liric, tragedie, comedie, filozofie, medicină, legislație, retorică și secțiunea „diverse” (aici erau ordonate cărțile de bucate).

La baza alcătuirii acestor *tăblițe* a stat fondul de carte al Bibliotecii din Alexandria, aceste tăblițe conțineau descrierea tuturor cărților existente în Grecia indiferent dacă se aflau ele în Bibliotecă, sau nu. Această lucrare poate fi considerată ca o primă cercetare istorico-literară, deoarece fiecărui autor i se întocmea o biografie unde era indicat numele, numele după tată, locul nașterii precum și mici notițe bibliografice. Pe lângă toate acestea se determina și un titlu pentru fiecare lucrare. Tăblițele erau aranjate în ordine alfabetică după familia autorului sau în ordine cronologică deoarece erau folosite și ca surse de referință.

În calitate de director al Bibliotecii din Alexandria Kalimah a catalogat aproximativ 400.000 de sururi "mixte", adică sururi care conțineau o singură lucrare sau un singur autor. Acest sistem de catalogare este folosit și astăzi de către Biblioteca Vaticanului.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ

MELNIC LILIA

Un alt cugetător al lumii cărții a fost Gottfried Wilhelm Leibniz bibliotecar, filozof, matematician, fizician, inventator, avocat, istoric, lingvist, astrolog german. A trăit și a activat în anii 1646-1716. Fiu al unui profesor de drept și etică la Universitatea din Leipzig, petrecea ore în șir în biblioteca tatălui său unde a descoperit opere de seamă din antichitatea greco-latină. Sub îndrumarea mamei sale, o femeie cu intense preocupări intelectuale, copilul Leibniz a început să citească cu asiduitate. Înscris la cea mai bună școală din Leipzig, lumea profesorilor prin ușurința cu care învăța limba latină și greacă. Manifesta o curiozitate intelectuală de proporții enciclopedice și diverse aptitudini de inițiator în domeniul diverse.

Din 1690, timp de 23 de ani a fost bibliotecar al Curții din Hanovera și apoi al Bibliotecii din Wolfenbüttel, Germania – pe atunci cea mai mare bibliotecă din Europa și din lume. Mulți oameni de știință europeni erau dornici să lucreze în această bibliotecă. Anume aici G. W. Leibniz își realizează multe din ideile privind dezvoltarea bibliotecii. Mai târziu, în același imperiu al culturii în 1770-1781 va activa în calitate de bibliotecar și dramaturg german Gotthold Ephraim Lessing.

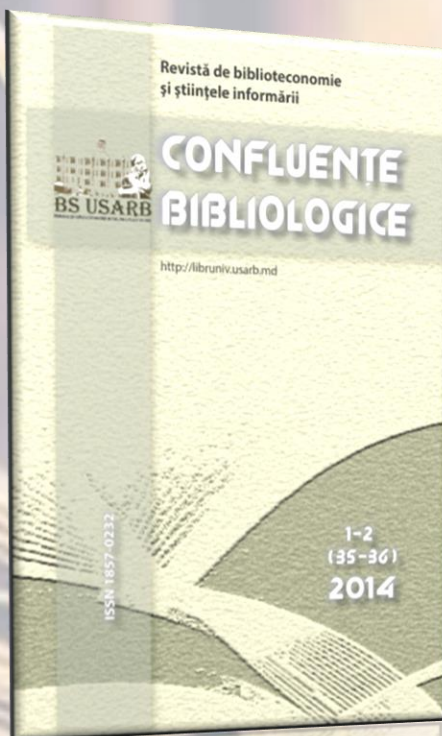

**JOHANN WOLFGANG
VON GOETHE
(1749-1832)**

Poet german, ilustru gânditor și om de știință, una dintre cele mai de seamă personalități ale culturii universale. S-a născut la Frankfurt pe Main în familia lui **Johann Kaspar Goethe**, înalt funcționar de stat.

În 1809 a fondat în bibliotecă Muzeul de carte (de fapt, secția de rarități). Pedant și precis, **Goethe** a stabilit o strictă evidență a fondurilor, a introdus cartea de inventar a noilor intrări, a efectuat un audit, a introdus noi reguli pentru utilizarea bibliotecii.

Sărbători pentru școli

БИБЛИОТЕКА "ЗЕЛЕННОГО ДВОРЦА": ОБ И. В. ГЕТЕ (1749-1832)

ШУЛЬМАН МАРИНА

Здание Библиотеки герцогини Анны Амалии было признано ЮНЕСКО сокровищем, культурным достоянием немцев. В 2004 году, десять лет тому назад, случился пожар. В 21 веке, когда официально признано, что люди мало читают и сравнительно редко посещают читальные залы, тушить «Зеленый дворец» сбежались более 9 сотен человек.

Начало «Библиотеки Анны Амалии» было положено в 1691 году, когда герцог Вильгельм Эрнст решил открыть для публики частное собрание книг, рукописей и гравюр. Переезд в «Зеленый дворец» герцогини Анны Амалии (так его называли из-за цвета крыши) состоялся после пожара. В сознании немцев красота дворцовой архитектуры и духовное богатство размещенной в нем библиотеки слились воедино и стали одним из символов «веймарской классики».

В 1797 граф Карл Август назначил великого немецкого писателя всемирно знаменитого автора «Фауста», над второй частью которого он в то время работал, комиссаром управления самостоятельными учреждениями по искусствам и наукам при дворе герцога Веймарского. В подчинении Гете оказались театр и библиотека. Автор «Фауста» считал, что действующий ученый – плохой библиотекарь. Именно поэтому он занимался библиотечными делами со всей скрупулезностью, тщательностью и размахом – качествами вообще присущими его гению. Попытаемся сформулировать особенности его подхода к делу.

Великий писатель познакомился с тем, как поставлена работа в передовых библиотеках его страны, побывав, к примеру, в Геттингенской библиотеке.

Гете провел ревизию фондов библиотеки и ввел инвентарную книгу для учета новых поступлений. Количественно наполнение библиотечных фондов выросло вдвое и достигло при Гете 122 тысяч томов.

Автор «Фауста» пожертвовал библиотеке собрание своих сочинений, он лично ездил на ярмарки, покупал редкие издания и формировал «Музей книги», аналог современного редкого фонда.

В учреждении Гете служили всего 4 человека. Перечень видов библиотечных услуг поражает воображение. Создавались каталоги, ставились книжные выставки, выдавались научные справки, выполнялись научные работы, отмечались юбилеи (например, участие библиотеки в праздновании юбилея

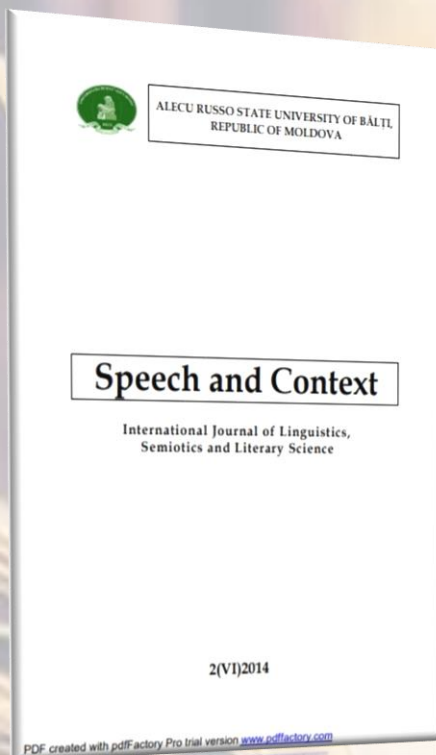
Flavius Magnus Aurelius Cassiodorus

Senator a fost un om politic și scriitor roman, o mare personalitate culturală medievală din vestul Europei.

El a elaborat un „Ghid pentru studierea literaturii divine și laice” (în unele traduceri titlul cărții sună ca „Introducere în lectura spirituală și laică”) Lucrarea în două volume a lui **Cassiodorus** este considerată prima mare lucrare pentru formarea fondurilor de bibliotecă. Ea conține anumite reguli de gestionare a bibliotecii și a scriptorium-ului. Această carte, printre altele, conținea informații detaliate despre literatură, era un fel de ghid bibliografic.

**SENATOR
CASSIODORUS
(487-578)**

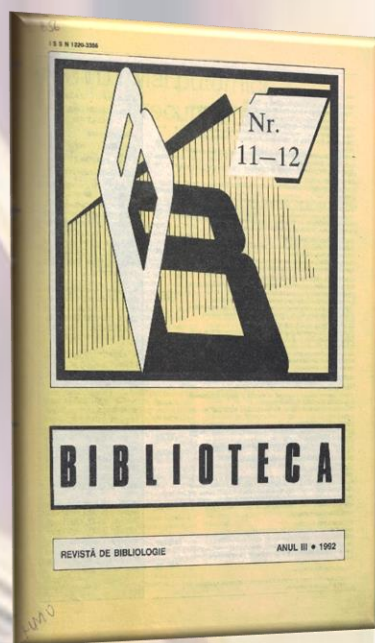

Ilustrul filosof român, creatorul școlii naționale de biblioteconomie și bibliografie s-a născut în localitatea Făget, județul Alba. Încă din timpul studenției (1879) este angajat ca scriitor arhivar-bibliotecar la Academia Română. În această perioadă se documentează asupra modului de organizare și funcționare a marilor biblioteci, arhive, muzee străine.

Călătoriile prin bibliotecile marilor metropole, l-au influențat și l-au impulsionat pe marele bibliograf să transforme biblioteca într-un adevărat laborator științific în care să elaboreze repertoriile bibliografice ale științei și culturii.

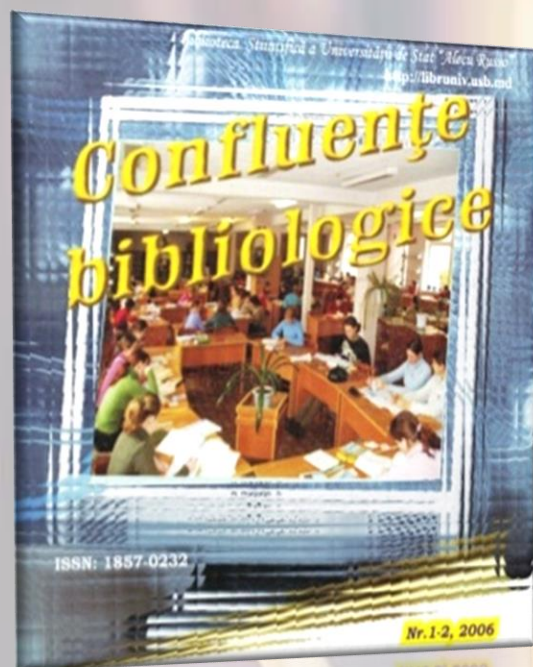

IOAN C. BIANU
(1856 – 1935)

Cea mai importantă contribuție a lui **Ioan Bianu** a fost legată de Biblioteca Academiei, el fiind creatorul și mentorul ei mai bine de jumătate de secol. Ca director al Bibliotecii Academiei activează din 1884 până în 1935, când a trecut la cele veșnice.

Cea mai asiduă muncă a lui **Ioan Bianu** a fost aceea de a aduna în bibliotecă toate tipăriturile trecutului, dar și cele recente ale intelectualilor din diferite domenii, în ideea de a constitui un fond național util, demn de o bibliotecă pentru studiu și știință.

SĂRBĂTORI pentru SUFLET

Ioan Bianu - părintele bibliologiei românești

Preot Vasile SECRIERU

Cărturarul ardelean, Ioan Bianu, s-a născut la 18 septembrie 1856, în satul Făget, județul Alba, a învățat la Blaj.

În anul 1876, s-a înscris la Facultatea de Litere din București. Profesorul August Treboniu Laurian, văzând testimonium numai cu „amănente” și scris latinește, l-a desemnat custode la Biblioteca Centrală a Universității, iar, în 1879, distinsul bibliograf, Alexandru Odobescu l-a adus la Societatea Academică. În singurul post de „scritor – arhivar – bibliotecar” al acestei instituții, pentru ca, în 1884, să fie confirmat în funcția de bibliotecar.

Bianu a organizat Biblioteca Academiei, înzestrând-o cu un număr mare de manuscrise, cărți și periodice. Sub conducerea sa, au fost alcătuite primele trei volume din *Bibliografia românească veche* (1508 - 1830), editate între anii 1903-1936 și *Catalogul manuscriselor românești* (3 vol., 1907 - 1931). A editat mai multe texte românești vechi: *Predicile lui Antim Ivireanul*, *Psaltirea lui Dosoftei* ș.a. A fost unul dintre autorii reformei ortografice din 1904, inițiată de Academia Română.

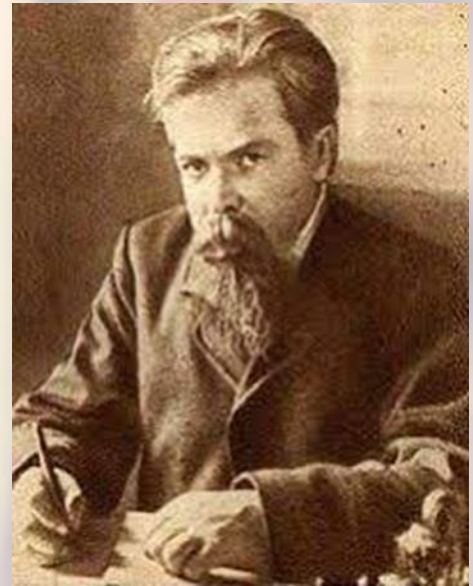
A condus Biblioteca Academiei, în perioada (1879 - 1935), pe care tot el a organizat-o după principiul științific. A fost membru al Academiei Române și președintele ei (1929 - 1932). Timp de 56 ani s-a aflat în slujba acestei instituții științifice supreme.

Cu sprijinul unui alt mare bibliograf, Alexandru Sădi Ionescu, a aranjat biblioteca după cele mai moderne principii, adoptând și clasificarea zecimală. Bianu, împreună cu colaboratorii săi, a avut drept scop să adune în Biblioteca Academiei întregul patrimoniu al culturii românești, să facă din bibliotecă un adevărat centru bibliografic; să ridice un local spațios și adecvat pentru timpul cărții, construit după cele mai avansate tehnologii arhitectonice, după modelul bibliotecilor occidentale. Paralel cu întocmirea *Bibliografiei românești vechi* 1508 - 1830), Bianu a fost preocupat de realizarea *Catologiei manuscriselor românești*, *Catologiei manuscriselor grecești*, *Bibliografiei publicațiilor periodice* și *Catologiei documentelor istorice*. Aceasta a necesitat o muncă migăloasă, aridă, căreia i s-au dedicat Remus Caracas, G. Nicolaiașca, C. Litzica ș.a. Tot lui i se datorează elabo-

N. A. Rubakin s-a născut într-o veche familie de negustori, în Oranienbaum unde tatăl său ocupa funcția de primar. Formarea concepțiilor sale a avut loc pe tot parcursul vieții.

Deschide în Sankt-Petersburg biblioteca sa, la baza căreia a stat biblioteca mamei sale cu șase mii de volume. Biblioteca a devenit bază pentru școlile de duminică pentru lucrători; fondul includea nu numai ficțiune, manuale, dar, de asemenea, literatura ilegală; de fapt, biblioteca servea loc de întâlnire pentru legali. În 1907 fondul ei a crescut mai mult de 15 ori. Biblioteca era frecventată de scriitori, profesori, oameni de știință, mulți muncitori erau abonați la bibliotecă.

NIKOLAI ALEXANDROVICI RUBAKIN (1862 - 1946)

Библиотекосведение

№2 2002

Журнал Российской государственной библиотеки

Область: XXI век

Г.И. Рубин С.С. Рубин

Перспектива

Книга и время

В гостях у автора

Технологии

Литература и Библиотечка

Стр. 8

Стр. 48

Стр. 18

Стр. 58

Стр. 64

Стр. 94

Стр. 74

Русский просветитель

Человек читательский

К 140-летию со дня рождения П.А. Рубакина

В 2002 г. исполнилось 140 лет со дня рождения величайшего русского просветителя, организатора библиотечного дела, ученика и друга П.А. Рубакина выдающегося педагога, философа, историка культуры, писателя, журналиста, переводчика, организатора библиотечного дела. Мысль о том, что в жизни П.А. Рубакина вытекает из его роли в развитии библиотечного дела, является основой статьи. В статье описаны основные этапы жизни П.А. Рубакина: его образование, работа в библиотеках, создание библиотечного дела, его роль в развитии библиотечного дела, его роль в развитии библиотечного дела.

П.А. Рубакин родился в 1862 г. в семье учителя из Оранienbaum (ныне город Псковской области). Учился в гимназии в Пскове, затем в университете в Петербурге. Работал в библиотеках, занимался педагогической деятельностью. Был одним из организаторов библиотечного дела в России. Создал библиотечную школу, подготовил много специалистов. Его деятельность была направлена на развитие библиотечного дела, на создание библиотечной системы, на развитие библиотечного дела.

В 1907 г. он организовал в Санкт-Петербурге библиотечную школу, которая стала основой библиотечного дела в России. В 1911-1915 гг. он работал в библиотеке в Петербурге. В 1916 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1917 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1918 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1919 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1920 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1921 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1922 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1923 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1924 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1925 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1926 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1927 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1928 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1929 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1930 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1931 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1932 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1933 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1934 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1935 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1936 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1937 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1938 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1939 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1940 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1941 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1942 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1943 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1944 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1945 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1946 г. он организовал библиотечную школу в Москве.

Сergei Vladimirovich Rubakov

Библиотечное дело

П.А. Рубакин родился в семье учителя, но получил образование в гимназии, а затем в университете. Он был одним из организаторов библиотечного дела в России. Создал библиотечную школу, подготовил много специалистов. Его деятельность была направлена на развитие библиотечного дела, на создание библиотечной системы, на развитие библиотечного дела.

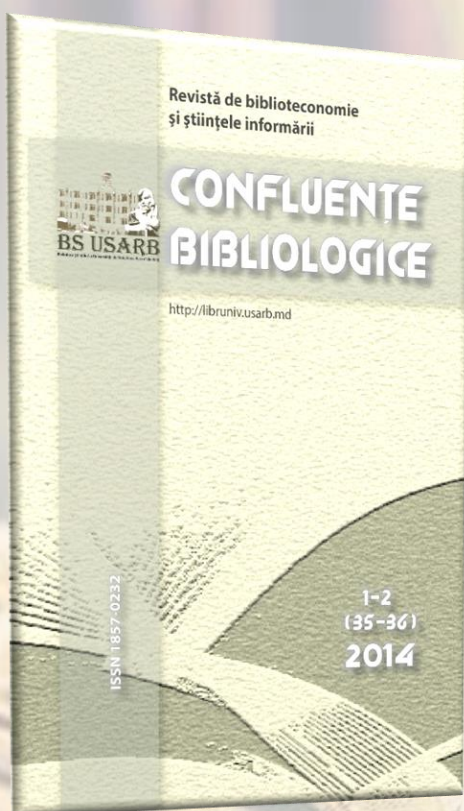
В 1907 г. он организовал в Санкт-Петербурге библиотечную школу, которая стала основой библиотечного дела в России. В 1911-1915 гг. он работал в библиотеке в Петербурге. В 1916 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1917 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1918 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1919 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1920 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1921 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1922 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1923 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1924 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1925 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1926 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1927 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1928 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1929 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1930 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1931 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1932 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1933 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1934 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1935 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1936 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1937 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1938 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1939 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1940 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1941 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1942 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1943 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1944 г. он организовал библиотечную школу в Москве. В 1945 г. он организовал библиотечную школу в Ленинграде. В 1946 г. он организовал библиотечную школу в Москве.

Н.А. Рубакин в библиотеке

Библиотечное дело

Rubakin se ocupa de dezvoltarea teoriei de achiziție de fonduri, formarea nucleului de carte a bibliotecii, clasificarea manualelor bibliografice etc

Biblioteca sa, ulterior, a fost lăsată ca testament Bibliotecii „Lenin,” o altă bibliotecă, de aceeași dimensiune el a dăruit-o în 1907 Ligii de Educație a Rusiei, secțiunea din Petersburg.

Sărbători pentru suflet

sa la instruirea prin carte a celor mai diferite categorii de cititori.

Ca un omagiu adus activității poetei, reprezentanta strălucită a literaturii române și a vieții culturale craiovene, s-a organizat în casa în care a viețuit o expoziție permanentă, care include 396 exponate: documente originale, fotocopii, fotografii de familie, scrisori, piese de mobilier, obiecte personale, cărți și reviste, vizitată anual de sute de copii, adolescenți și nu numai, fiind singura casa memorială din Craiova.

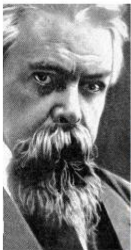
Și astăzi, Casa memorială „Elena Farago” poartă amprenta unei nobile personalități, care ne invită să lecturăm cu pasiune mii de cărți depozitate în Biblioteca Județeană.

Elena Farago a rămas până la sfârșitul vieții pe (4 ianuarie 1954) în mijlocul otenilor care au prețuit-o în timpul vieții, când au declarat-o cetățean de onoare al orașului Craiova, cât și după trecerea ei în lumea umbrelor, prin sărbătorirea în fiecare an. Amintirea poetei este o „necesitate vitală a noastră de a ne răzima pe acele elemente care stau la baza culturii românești” – și poeta prin întreaga sa activitate a contribuit la dezvoltarea unui mediu fertil de cultură. Amintirea ei este salutăată cu venerație de generații de cititori. Împreună cu Geo Bogza spunem și noi: fie-ne „îngăduit ca, din vuietul lumii contemporane” să întoarcem „Capul o clipă și să salutăm, printre atitea umbre, nobila umbră a Elenei Farago”.

НИКОЛАЙ АЛЕКСАНДРОВИЧ РУБАКИН
(1862-1946)

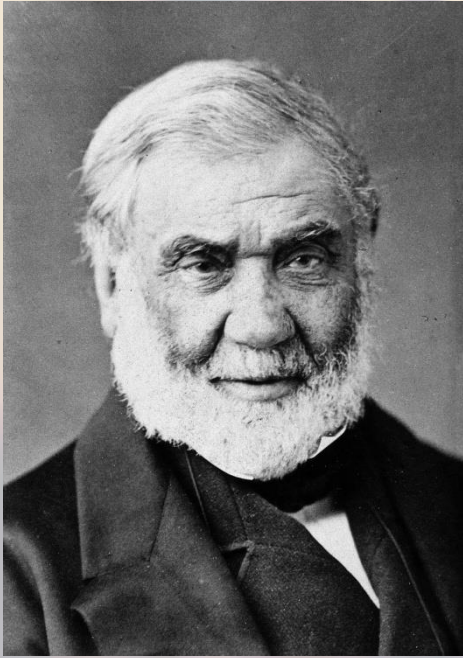
VALENTINA VASCARCIUC

«Чтение должно выполнять три основные задачи: дать человеку знания, понимание, активное настроение в работе над самообразованием»
Н. А. Рубакин

 Nikolai Alexandrovich Rubakin (1862 - 1946), просветитель, ученый, писатель, психолог, библиограф, выдающийся специалист в сфере книгоиздания и книгораспространения, историк и видный политический деятель своего времени.

Н. А. Рубакин – известная личность в духовной истории России. Родился 1 (13) июля 1862 года, в купеческой семье, в г. Ораниенбауме Петербургской губернии (ныне г. Ломоносов). Окончил Петербургский университет, провдя курс обучения одновременно на трех факультетах —

 134

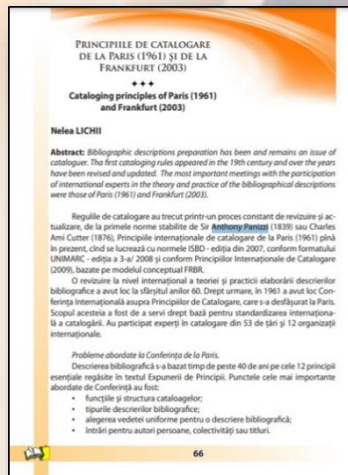

ANTHONY PANIZZI
(1797-1879)

Bibliofil și membru al societății de carbonari, profesor de limbă și literatură italiană la Universitatea din Londra, **Panizzi** s-a născut în Brescello, în provincia Italia.

În 1841 a publicat „Reguli privind alcătuirea catalogului de carte tipărită a Muzeului Britanic”. Principiile cheie utilizate de **Panizzi** constituiau autoritatea paginii de titlu a cărții și conservarea datelor în cadrul transcripției. „Catalogatorul nu alcătuiește titlurile conform imaginației sale, el le descrie așa cum le descoperă”, scria Panizzi.

Panizzi este creatorul unui nou catalog, bazat pe „nouăzeci și una de reguli pentru catalogare” (1841), pe care le-a elaborat împreună cu asistenții săi. El a fost cel care a formulat cele două obiective principale a catalogului alfabetic, care sunt valabile până în zilele noastre: a reflecta disponibilitatea cărții în bibliotecă și a comasa operele a unui autor într-un complex comun. Aceste reguli constituie baza pentru toate sistemele de catalogare ulterioare din secolele 19 și 20 și stau la originea ISBD și metadatele formate precum Dublin Core.

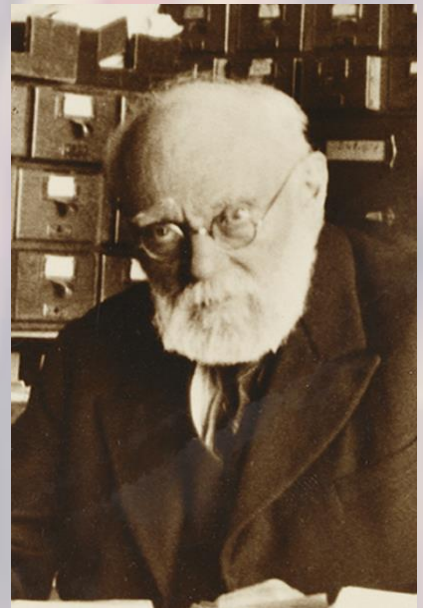

Paul Otlet avocat belgian, autorul a sute de lucrări în probleme de teorie și practică de bibliografie, biblioteconomie și documentare.

În 1895 Otlet și La Fontaine au fondat Institutul Internațional de Bibliografie și au anunțat planurile pentru crearea Repertoriului bibliografic universal care ar servit drept centru de schimb pentru date bibliografice la nivel mondial.

În 1895, au descoperit clasificarea zecimală Dewey, un sistem de clasificare a bibliotecilor care fusese inventat în 1876. Au decis să încerce să extindă acest sistem pentru a acoperi clasificarea faptelor pe care Otlet le imaginase anterior.

Unul dintre principiile științei de documentare create de Otlet consideră „armonizarea tuturor activităților legate de producție, procesare, distribuție, depozitare de documente“. La propunerea sa, a fost introdus standardul internațional pentru formatul la hârtia de scris, fișele de catalog (fișele de catalog Dewey), microfîșe, cărți poștale, documente.

PAUL OTLET (1868 –1944)

ПАМЯТНЫЕ ДАТЫ

УДК 111.02:051+920:052

И. Г. Хомикова
Международная отлетна: к историографии Поля Отлета

Статья представляет собой обзор историографического обзора международной литературы, посвященный Полю Отлету — выдающемуся библиографу, библиотековеду, документалисту. Рассмотрены основные тенденции развития теории и библиологии в целом в 1930–2000-е гг., особое внимание уделено географическим и тематическим аспектам субдисциплины. Ключевые слова: Поля Отлет, историография, международная литература, отлетна.

I. G. Khomikova
International Otletiana: towards the historiography of Paul Otlet

The article presents an attempt to make a historiographic review of international literature devoted to Paul Otlet, an outstanding bibliographer, librarian, documentalist. Reviewed are the main trends of publishing of the works about the Belgian scientist during the 1930–2000s, special emphasis is given to the analysis of the geographical and subject aspects of the sub-discipline. Key words: Paul Otlet, bibliography, international literature, Otletiana.

Живя Библиологічне життя бібліографів, бібліотечників, архівістів, документалістів Поля Отлет (1868–1944), 145 лет со дня рождения автора знаменитых в 2013 г. не только в отечественной, но и в международной библиологии, историографии, библиотековедении и документалистике. Статья посвящена истории развития этой дисциплины, особое внимание уделено географическим и тематическим аспектам субдисциплины. Ключевые слова: Поля Отлет, историография, международная литература, отлетна.

Живя Библиологічне життя бібліографів, бібліотечників, архівістів, документалістів Поля Отлет (1868–1944), 145 років з дня народження автора знаменитих в 2013 г. не тільки в українській, але й в міжнародній бібліології, історіографії, бібліотечництві та документації. Стаття присвячена історії розвитку цієї дисципліни, особливу увагу приділено географічним та тематичним аспектам субдисципліни. Ключові слова: Поль Отлет, історіографія, міжнародна література, отлетна.

© Хомикова И. Г., 2013

74

И. Г. Хомикова

Оригинальный источник фактики Отлет (Otlet) и представляется наиболее удобным и профессиональным. Необходимо также иметь в виду, что в настоящее время на научной (особенно по юридическим, историческим, социальным) проблематике, в том числе по истории и теории УДК. Электронные ресурсы используются только при отсутствии печатных источников. Это не позволяет собрать и обработать все необходимые и отечественных публикаций, посвященных П. Отлету, что стимулирует дальнейшую работу в данной области.

Приведены также ссылки на публикации в отечественной историографии П. Отлет в зарубежной литературе не являются, однако, они представляют интерес как для разработки теории и практики, так и для историко-библиографических исследований в отечественных библиографических изданиях.

Павел Отлет (1868–1944) — выдающийся библиограф, библиотековед, документалист. Рассмотрены основные тенденции развития теории и библиологии в целом в 1930–2000-е гг., особое внимание уделено географическим и тематическим аспектам субдисциплины. Ключевые слова: Поля Отлет, историография, международная литература, отлетна.

Павел Отлет (1868–1944) — выдающийся библиограф, библиотековед, документалист. Рассмотрены основные тенденции развития теории и библиологии в целом в 1930–2000-е гг., особое внимание уделено географическим и тематическим аспектам субдисциплины. Ключевые слова: Поля Отлет, историография, международная литература, отлетна.

© Хомикова И. Г., 2013

75

Specialist în bibliologie, biblioteconomie și bibliograf desăvârșit, bibliofil și erudit. Și-a consacrat viața studiului, scrisului și muncii în bibliotecă. Este considerat unul din fondatorii bibliografiei românești alături de Ioan Bianu și Ioachim Crăciun.

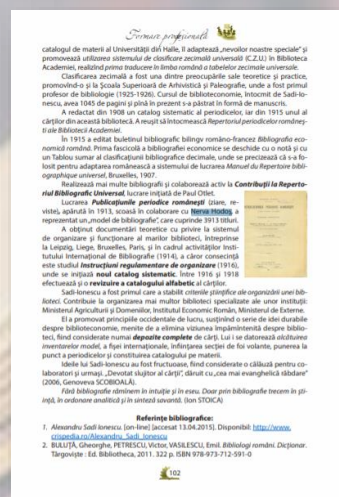
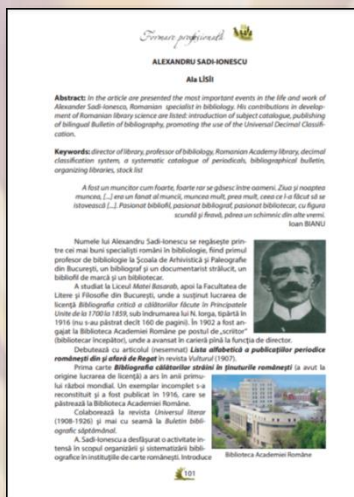
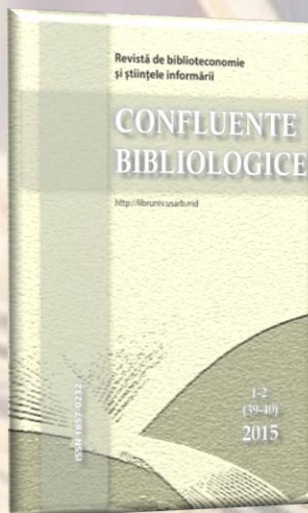
Este unul dintre fondatorii bibliografiei românești. A întocmit un catalog general al librăriilor românești pentru anii 1885-1902. Cu începere din anul 1898 publică, în fascicule, iar apoi în volume, Bibliografia românească veche, lucrare de referință semnată împreună cu Ioan Bianu. Valoarea Bibliografiei românești vechi, considerată un monument al culturii naționale, îi asigură lui **Hodoș** un loc distinct în acest domeniu.

A doua mare realizare a fost lucrarea Publicațiunile periodice românești (1,1913), în colaborare cu Al. Sadi-Ionescu, un „catalog alfabetic 1820-1906”, cuprinzând descrierea bibliografică a fiecărui periodic, cu diferite mențiuni și informații.

În 1903-1904 înființează Revista bibliografică, prima publicație de la noi cu acest profil, în a cărei Introducere prezenta situația bibliografiilor în Europa și în România, demonstrând necesitatea unei asemenea publicații. A organizat și a sistematizat Biblioteca Academiei și ale Bibliotecii Adunării Deputaților, militând pentru înființarea de biblioteci publice.

**NERVA HODOȘ
(1869 – 1913)**

Numele lui **Alexandru Sadi-Ionescu** se regăsește printre cei mai buni specialiști români în bibliologie, fiind primul profesor de bibliologie la Școala de Arhivistică și Paleografie din București, un bibliograf și un documentarist strălucit, un bibliofil de marcă și un bibliotecar.

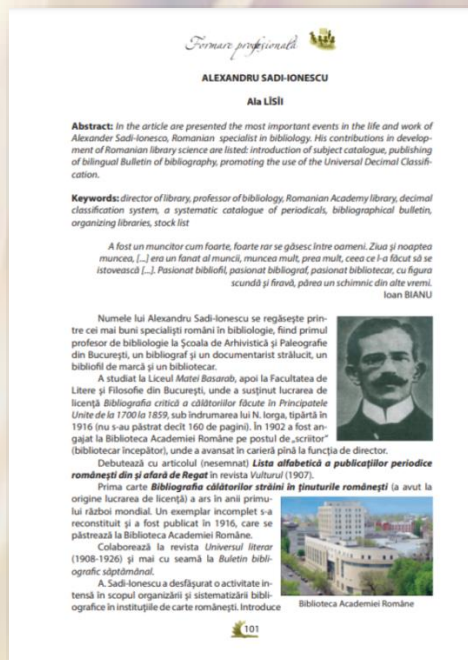
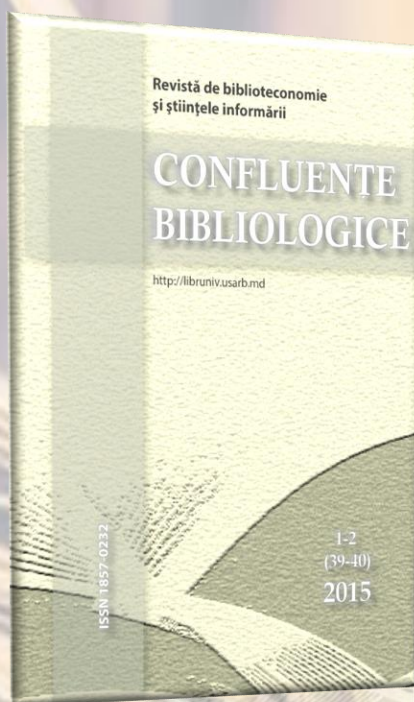
Introduce catalogul de materii al Universității din Halle, îl adaptează „nevoilor noastre speciale” și promovează utilizarea sistemului de clasificare zecimală universală (C.Z.U.) în Biblioteca Academiei, realizând prima traducere în limba română a tabelelor zecimale universal.

ALEXANDRU SADI-IONESCU
(1873-1926)

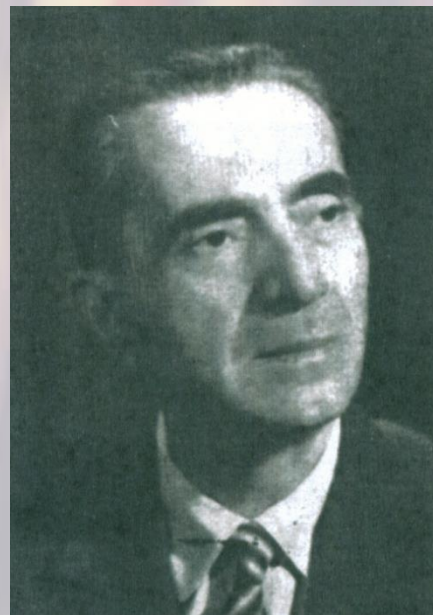
Clasificarea zecimală a fost una dintre preocupările sale teoretice și practice, promovând-o și la Școala Superioară de Arhivistică și Paleografie, unde a fost primul profesor de bibliologie (1925-1926).

A reușit să întocmească Repertoriul periodicelor românești ale Bibliotecii Academiei. În 1915 a editat buletinul bibliografic bilingv româno-francez *Bibliografia economică română*.

Personalitate eminentă a bibliologiei și biblioteconomiei românești, fondatorul acestor discipline în forma lor modernă. Se dedică studiului cărții și bibliotecii.

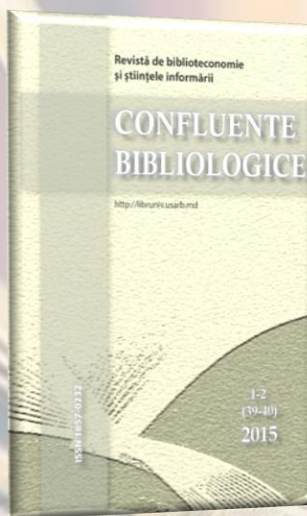
A înființat (1929) o secție de bibliologie în cadrul Institutului Social-Român și a constituit Centrul Român de Documentare (1940). A publicat în 1938 primul volum de teorie bibliologică din România – „Orientări bibliologice”. În lucrările sale de specialitate pune de fapt bazele bibliologiei „o disciplină [...] de o structură delicată având ca obiect raporturile dintre autor, carte și cititor”.

**NICOLAE
GEORGESCU-TISTU
(1894-1972)**

Elaborează și editează: *Curs de bibliologie* (1946), *Munca intelectuală: idei generale și îndrumări tehnice* (1947), *Scris și carte. Istorie, tehnică, semnificație* (1948).

Este cel mai important teoretician român în domeniul bibliologiei. Lui îi aparține inițiativa creării Centrului român de documentație și aceea de a-i fixa bibliologiei un limbaj științific adecvat, bazat pe un sistem de noțiuni clare, explicate critic, idee realizată prin elaborarea *Vocabularului de bibliologie* (1965).

Shiyali Ramamrita Ranganathan s-a născut la 9 august 1892 Madras, India, și a decedat la 27 septembrie 1972.

A fost un matematician și bibliotecar din India, care era considerat părintele bibliotecii științifice din India, ale cărui contribuții au avut o influență la nivel mondial. Ziua lui se sărbătorește în fiecare an ca Ziua Națională a Bibliotecii din India. Contribuțiile cele mai notabile în domeniu au fost cele cinci legi de biblioteconomie și dezvoltarea clasificării colon.

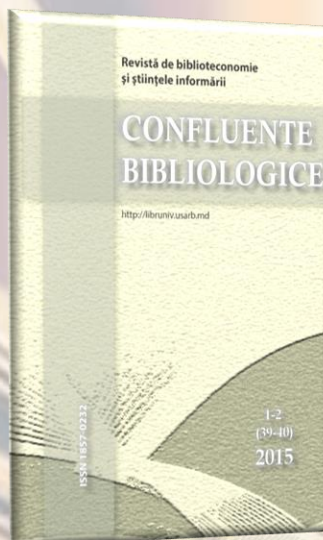

SHIYALI RAMAMRITA RANGANATHAN
(1892-1972)

CELE 5 LEGI:

- **Cărțile sunt pentru cititori,**
- **Fiecărei cărți – cititorul său,**
- **Fiecărui cititor – cartea sa,**
- **Salvează timpul cititorului,**
- **Biblioteca este un organism în creștere**

În 1924 el a fost numit primul bibliotecar de la Universitatea din Madras. Teoria lui **Ranganathan** a contribuit la modul în care s-au dezvoltat de atunci înapoi bibliotecile. S-a produs astfel o schimbare profundă a modului în care este înțeleasă profesia de bibliotecar.

Sărbători pentru cititori

dobândite de-a lungul anilor le-a folosit la reorganizarea Bibliotecii Academiei Române (masive epurări de fonduri și intruziuni sălbatice în structură). Publică în publicațiile de bibliologie, în „Revista bibliotecilor” și „Studii și cercetări de bibliologie”, la care a fost membru al comitetului de redacție din 1955 până la sfârșitul vieții.

Colaborează la „Cuvântul”, „Lumea”, „Universul literar”, „România”, „Revista Fundațiilor Regale”, „Noul românesc”, „Cartea vremii”, „Flacăra”, „Căminul”, „Cugețul românesc”, „Ideea europeană”, „Gazeta literară”, „Contemporanul”, „Viața românească”, „România literară”, „Steaua”, „Luceafărul”; a ținut cronica literară la Radio între 1934-1938.

Un loc aparte în activitatea autorului îl ocupă valorificarea celor 1 500 de pagini emisionare, la care a lucrat din 1933 până în 1971, uneori în condiții extrem de dificile. Se stinge din viață la 29 martie 1971.

Dimitrie P. Panaitescu – Perpetuic și a fost și este o personalitate de valoare atât în mediul biblioteconomic cât și în domeniul învățământului, un nume stimat de toată lumea.

De o sensibilitate rară, de poet, et evoca marcată și în vorbire, și în gesturile sale, vociferă criticului. Entuziasmul de a descoperi valori noi se vede asociat cu un spirit prudent, care se îndoaiește, compunește, măsoară, nuanțează, adesea tăce și reflectează. Afirmațiile sale nu trădă niciodată grabă înfaptă, ci rezolvă dintr-un context de meditație fină, întreprinsă cu grijă de a nu comite vreo neînțelegere.

Edgar Papu

SHIYALI RAMAMRITA RANGANATHAN
GABRIELA CAZACU

Shiyali Ramamrita Ranganathan s-a născut la 9 august 1892 Madras, India, și a decedat la 27 septembrie 1972.

A fost un matematician și bibliotecar din India, care era considerat părintele bibliotecii științifice din India, ale cărui contribuții au avut o influență la nivel mondial. Ziua lui se sărbătorește în fiecare an ca Ziua Națională a Bibliotecii din India. Contribuțiile cele mai notabile în domeniu au fost cele cinci legi de biblioteconomie și dezvoltarea clasificării colon.

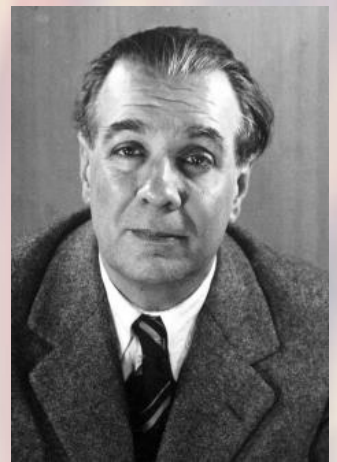
Cele cinci legi

- ✓ **Cărțile sunt pentru cititori,**
- ✓ **Fiecărei cărți – cititorul său,**
- ✓ **Fiecărui cititor – cartea sa,**
- ✓ **Salvează timpul cititorului,**
- ✓ **Biblioteca este un organism în creștere.**

140

Jorge Luis Borges, scriitor argentinian cu renume mondial, prozator și poet, filosof și publicist, profesor, aproximativ o treime din viața lui a fost bibliotecar, director al Bibliotecii Naționale din Argentina.

JORGE LUIS BORGES
(1899-1986)

În 1937, **Borges**, scriitor deja bine cunoscut, a fost numit pe un post de mic funcționar (prin recomandare) în biblioteca municipală la marginea Buenos Aires.

În 1955 după căderea regimului lui Perón, lui i-a fost oferit postul de director al Bibliotecii Naționale din Argentinei, unde a activat până în 1973.

El se ocupa de clasificarea și catalogarea colecțiilor de bibliotecă, dar cărți erau atât de puține încât puteau fi găsite și fără nici un sistem.

EDITORIAL

BORGES BIBLIOSOFUL

... An care a reamintit energic al intelectualului Andrés Bello...
... Borges a fost un om care a știut să se conecteze cu...

20

... scrierilor, este oarecum de felul de pagini...

... Borges a fost un om care a știut să se conecteze cu...

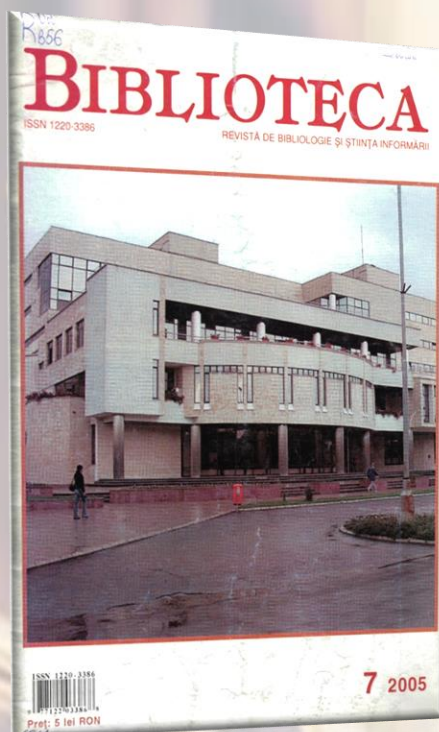
27

Dan Simonescu a fost un istoric literar și bibliograf român, membru de onoare (din 1992) al Academiei Române. Remarcat de I. Bianu devine asistent bibliotecar la facultate, bibliotecar la Biblioteca Academiei Române, Secția Manuscrise și Cărți Românești.

DAN SIMONESCU
(1902–1993)

Activitatea lui se circumscrie domeniilor istoriei culturii, bibliografiei, bibliologiei și textologiei. Este responsabil pentru ediții critice de cronici românești, pentru studii privitoare la literatura românească veche (atât cronică-rească, cât și populară) și pentru contribuții la istoria cărții și a tiparului românesc.

Bibliografie:

1. Bibliotecarii renumiți din istoria culturii mondiale [online]. Chișinău : Biblioteca Națională a Republicii Moldova, 2017. 44 p. ISBN 978-9975-3096-3-9 [citat 12 aprilie 2021]. Disponibil: <http://www.bnrm.md/files/publicatii/Bibliotecarii-renumiti-istoria-culturii-mondiale.pdf>
2. Callimachus [online] [citat 10 aprilie 2021]. Disponibil: <https://www.livius.org/articles/person/callimachus/>
3. Eratosthenes [online] [citat 12 aprilie 2021]. Disponibil: <http://sciecotics.blogspot.com/p/eratosthenes.html>
4. Zenodotus [online] [citat 01 aprilie 2021]. Disponibil: <http://www.liquisearch.com/zenodotus>
5. Ричард де Бери. „Филобиблон” [online] [citat 01 aprilie 2021]. Disponibil: <http://maxbooks.ru/nemir/worldb17.htm>

**Realizatori:
Mihaela STAVER
Lilia UCRAINETȚ**

Coordonator: Lina MIHALUȚA

Design/machetare/tehnoredactare: Silvia CIOBANU

Editare video: Centrul de Informatizare

Bălți, 2021